

sima deteriora prioribus^{“130} et Apocal. 2: „Memor esto unde lapsus sis et poenitentiam age.“^{“131}

LXXXVII.

Manifestus error est Catharorum, qui negantes lapsis post baptismum remitti
 5 peccata, non solum more „sacerdotis vel Leuitae“, ut Cypriani verbis utamur,
 „iacentem vulneratum praetereunt, sed ingeniosa ac noua crudelitate saucia-
 tum potius occidunt, adimendo spem salutis denegando misericordiam Patris
 respuendo poenitentiam fratris.“^{“132} Etsi autem occasio erroris nata esse vide-
 tur ex lapsibus quorundam, qui in persecutione abiecerant confessionem,
 10 tamen recte damnatus est hic error in synodo Nicaena,^{“133} in qua et Constanti-
 nus imperator false hoc dicto reprehendit arrogantiam Acesij Noua-[F
 4r:]tianorum episcopi, qui falso fingebat se et suos sine peccato esse: „Scalas
 Acesi admoue et solus in coelum ascende.“^{“134}

LXXXVIII.

15 Plena est uniuersa scriptura prophetica et apostolica testimoniorum, quae non
 modo iubent lapsos redire ad poenitentiam, sed etiam affirmant, omnes qui-
 cunque ad Deum conuertuntur, quantificunque sese flagitijs prius contamine-
 rint certo propter mediatorem recipi ut Esaias inquit: „Desinite peruerse age-
 re et discite bene agere. Si peccata uestra fuerint ut coccinum et ut vermi-
 20 culus, eritis candidi ut nix et lana.“^{“135} Et I. Iohan. 2: „Filioli mei, haec scribo
 vobis, ne peccetis. Quod si quis peccauerit, habemus aduocatum apud patrem
 Iesum Christum iustum, et ipse est propitiatio pro peccatis nostris, nec pro
 nostris tantum, sed etiam totius mundi.“^{“136} Sic primi parentes, sic Dauid,
 Manasse, Petrus et alij innumerabiles post horrendos lapsus iterum consecuti
 25 sunt peccatorum remissionem. Et Paulus non solum Corinthium incestum
 iubet recipi post poenitentiam, sed etiam Galatarum ecclesiam, quae lapsa
 erat, ad poenitentiam reuocat.

LXXXIX.

Fatendum est aliquod esse peccatum irremissibile, quod Christus blasphem-
 30 am aduersus Spiritum sanctum nominat, quae est contra conscientiam oppug-

¹³⁰ II Petr 2,20.

¹³¹ Apk 2,5.

¹³² Ps.-Cyprian von Karthago, Ad Novatianum, in: PL 3, 1207 (CSEL 3/3, 52,14–17). Die Novatiener bezeichneten sich selbst als die καθαροί. Vgl. James Alexander, Art. Novatian/Novatianer, in: TRE 24 (1994), 678–682.

¹³³ Vgl. DH 127.

¹³⁴ Sokrates Scholasticus, Historia ecclesiastica I, 10, 4, in: PG 67, 101 (GCS N.F. 1, 41,18f).

¹³⁵ Jes 1,16–18.

¹³⁶ I Joh 2,1f.